

ning har saa stor finantfiel Betydning, fordi den hovedsagelig rammer de mere bemidlede Dele af Befolkningen. Jeg skal derfor meget fraraade dette Endringsforslag. Derimod holder jeg mere paa Ophævelsen af Raffetolden, og det er fordi jeg ikke tror, at Kaffe i Ordets egentlige Forstand bliver mere brugt inkelst de mere Bemidlede end inkelst de mindre Bemidlede, og jeg tror endog saa, at den fattige Familie mange Gange maa tage tilfælde med en Kop tynd Kaffe til et Stykke Brød med temmelig tyndt Smør paa (Stemmer: Ja, og Sukker til Raffet!). Ja, ærede Herrer sige: Og Sukker til. Jeg har bragt i Erfarung, at der er mangen En, der drikker Kaffe uden Sukker til. Det gaar ofte bedre med at faae et Stykke Smørrebrød til at glide ned med en Laar Kaffe, selv om der ingen Sukker er til. Jeg skal endog saa sige, at det ikke er sjældent, at Folk holde mere af Kaffe og The uden Hvide og Sukker. Det er vistnok ikke ualmindeligt i de fattige Klasser, at disse to Dele ikke bruges. Derfor har jeg ikke villet gaa bort fra Raffetolden, fordi jeg tror, at skjøndt det i Ordets egentlige Forstand ikke kan kaldes en Livsfornødenhed, er det dog bleven en saadan Forbrugsartikel, at vi, naar vi skulle have en Løbf. reform, skulle gaa bort derfra. Hvad Spørgsmaal om Løbf. angaar, da er det ganske vist, at der kan indvendes Noget mod det Forslag, der vil have Blade fritte fra Stille, men jeg ser ingen anden Udvei til at faae Løbf. nogenlunde ligelig beskattet. Ligeoverfor den høitærede Finantminister vil jeg sige, at jeg ikke skal være uwillig til at gaa med ham til en Forhøielse, naar han saa til Gjengæld vil være willig til en Værditold paa Løbf.; thi det er virkelig en Urimelighed, som det er for Diebliffet, at medens man skal give 7 $\frac{1}{2}$ i Løbf. af et $\frac{1}{2}$ Pund Stille, som i Reglen koster 3—4 Skilling, ja mange Gange under 3 Skilling, skal man heller ikke give mere end 7 $\frac{1}{2}$ i Løbf. af et $\frac{1}{2}$ P. Løbf. blade, der maa koster 1 Rd. Grunden til, at jeg baade isjor og iaar har holdt saa stærkt paa at fjerne mellem Stille og Blade, er den, at det er mig bekendt, at ikke ret mange af Provindsernes Løbf. fabrikker ville kunne bestaa, hvis man ikke fjerner mellem Blade og Stille, hvilket er grunden i, at deres største Fabrikvirksomhed bestaar i Tilberedelsen af den alleximpleste Røgtobak, som der hovedsagelig bruges Stille til. Selv om det kunde have nogen Banffelighed, saa har det dog, saaledes som Forholdet er for Liden, efter hvad en Løbf. embedsmand har sagt mig, ingen Banffelighed, og selv om det skulde have til Følge, saaledes som den ærede Minister sagde, at man vil komme med Stille med temmelig meget af Bladet paa, og det tror jeg nok vil blive Følgen — saa ville disse Stille dog ikke kunne komme til, at gaa ind under Rubriken Stille, men ville blive toldklarerede som Blade, og naar dette er flet afskillige Gange, haaber jeg nok, at dette Mis-

forhold vil klare sig. I alt Fald maa man, hvis man skal komme til en nogenlunde retfærdig Beskættning, komme noget mere til at beskætte efter Værdien, naar man ikke vil risikere at faae en hel Del af Provindstobaksfabrikkerne i hiel. Den ærede Minister sagde, at ingen formstigt Løbf. kunde have en saadan Bestemmelse. Jeg tilstaa, at jeg fandt dette Ord temmelig stærkt, og jeg antager ogsaa, at det maasse ikke var saa stærkt ment som sagt; for mit Vedkommende ser jeg mig ikke i Stand til at se noget strengt taget uformstigt i, om Forslaget blev vedtaget, og til Trods for det Udtryk, den ærede Minister brugte, maa jeg fastholde mit Standpunkt. Jeg kan sympathisere mere med mange af de Forslag, der ligge for, men som jeg ikke kan tiltræde, navnlig Forslaget om Ophævelsen af Løbf. paa Lønner og Lra foruden mange andre Forslag. Men, mine Herrer, hvis man virkelig vil en Løbf. reform og en Indkomstskat, tror jeg man gjør klogeft i ikke at gjøre Indkomstskatten altfor stor i Førstningen; thi det kan ikke nægtes, hvad der blev udtalt af det ærede Medlem for Præste (Scavenius), jeg tror, iforgaars, at der maasse ikke er saa mange virkelige Venner af Indkomstskatten, som man tror; det kan strengt taget ikke benægtes, thi der findes naturligvis ligesaa vel paa Landet som i Kjøbstæderne — jeg antager, han sigtede til Landboerne — egoistiske Menneffer, der ville være fri for at betale Indkomstskat, naar de troede, at Indtænde vilde komme til at betale den gennem Løbf. i Stedet for dem. Jeg tror, at man, naar man erkender Indkomstskatten for principrigtig, dog skal være noget varsom, og jeg vil derfor anbefale den ærede Medlemmer, som for Alvor nu ville gjøre Forsøg paa en Løbf. reform, ikke at tage de mest vidtgaaende Forslag. — Der er et Forslag, jeg nær havde glemt, og det er Skibsafgiften. Det er et af de Forslag, jeg kan sympathisere med; men netop de samme Grunde, som jeg har omtalt med Hensyn til, andre Spørgsmaal, gjøre sig gjældende her, og det er de finantfielle Krav. Jeg kan heller ikke se rettere, end at vi maasse ere komne temmelig tidligt, naar vi nu paa eengang ville ophæve hele Skibsafgiften.

J. Nic: Naar jeg har tilladt mig at begjære Ordet, er det hovedsagelig for at tale om det Punkt, som nu sidst blev berørt af den ærede foregaaende Taler. Jeg er herom ikke enig med ham. I den foregaaende Samling kom Udvalget, hvortil det ærede Medlem ogsaa hørte, enstemmig til det Resultat at tilraade Afskaffelsen af Skibsafgiften. Jeg staa endnu paa dette Standpunkt, og jeg skal tillade mig særlig at anføre en Grund for Syllands Vedkommende, der taler herfor. Staten har anlagt Jernbaner i Sylland og giver Tilskud til disse Baner, da de jo hidtil langtfra have kunnet betale sig; men samtidigt med, at Staten giver Tilskud for at befordre Kommunikationen